Ч. 159. Неділя 1 серпня (19 липня) 1909. Рік XIX.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*Революция в Ішпаниї. — Війна в Марокко. — Подорож царя. — З Туреччини. — Недуга Менелика.*

Daily Mail доносять, що капітан парохода „Барцельона", котрий вчера прибув до Ґенуї так представляє вибух революциї в Барцельоні:

Дня 26. с. м. в'їхали ми до порту барцельоньского і приготовили ся до виладованя товарів привезених з Арґентини. Докові робітники однак не явили ся. Нараз побачили ми кількатисячну товпу робітників, на чолі котрої ішли женщини і діти. Товпа прямувала до порту, щоби перешкодити забираню вояків на кораблї, удаючі ся до Мелілї. Розпочато нищене. Перед усім знищено шини портової зелїзниці. Коли войско надійшло, почали женщини кидати камінем, а мужчини ставити барикади. Посипав ся град каміня на войско, котре відповіло сальвами.

В иншій, пізнійшій телеґрамі доносить Daily Mail, що безпосередною причиною вибуху революциї в Барцельоні, було розстріляне 9 вояків, призначених до Африки, котрі відмовили послуху. Вість о тій екзекуциї спонукала робітників до застановленя працї при чім пред заворушеня і непорушеня застрілено кількох директорів фабрик. До головної борби з войском прийшло на площи перед палатою королївскою. Женщини ставали в перших рядах на барикадах і бороли ся з великою відвагою.

Кореспондент „Matin-а" з ішпаньских пограничних місцевостий доносить на підставі оповіданя наочних сьвідків, що революция вибухла в понеділок нагло і несподівано, а рівночасно у всіх дільницях Барцельони. Отже видко, що була наперед приготовлена. Вечером почали ворохобники підпалювати монастирі. Насамперед монастир Єзуїтів. Відтак підпалювано приватні доми і фабрики.

Послїдні телеґрами доносять, що на передмістях войско окружило ворохобників, котрі по завзятій борбі остаточно піддали ся. Вісти з Сан Себастіян подають, що подібно як в Барцельоні так і в инших містах Ішпанії лютить ся революция.

Після вістий з Мелїлї, страти Маврів були так великі, що они мусїли сотками палити своїх погибших. Кабілї мали в послідних борбах стратити не менше лиш 4.000 мужа, не числячи вже великого числа ранених. При погибших Кабілях знайдено богато карабінів Мавзера і Ремінґтона найновійшої системи. Они підступали безпосередно аж під становища Ішпанців, де їх відтак десяткував огонь артилериї. Але й страти Ішпанців суть також величезні, а ситуация коло Мелілї єсть дуже критична.

З Льондону доносять: Підчас чотиродневної стрічи царя Николая і короля Едварда, будуть і сер Едвард Ґрей і Ізвольский майже без перерви разом перебувати, а в дипльоматичних кругах говорять щораз виразнійше, що й анґльо-росийске порозуміне одержить документарну основу.

З Константинополя доносять, що цар Николай відступив вже від свого наміру загостити до Константинополя. — Часть турецкої праси єсть изза кретийскої справи дуже военно настроена і доказує, що в виду становища Греції трудно задержати холодну кров. Вся одвічальність спадає на Грецию. Порта повинна завізвати Грецию, щоби она до 24 годин заявила, що не має ніяких претенсий до Крети, бо в противнім случаю Туреччина переступить зараз границї Греції.

Сими днями розійшла ся була чутка, що абесиньский король Менелик ражений апоплексиєю помер. Ґен. Слятін-паша в Каїрі сказав тепер в сій справі кореспондентови берлиньского „Tagblatt-у": Може бути, що Менелик не-

## В Монте Карльо.

Пригода в повесільній подорожи.—В. д'Ереміта.

Було то веселе товариство, що, занявши два пересіки першої кляси — в Італії, як звістно, можна лиш в тій клясї їхати в супроводі дам — їхало одного красного і теплого дня в лютім з Сан Ремо до пограничної стациї Вентіміліїя, щоби звідтам поїхати до Монте Карльо і до Ніцци. Люди, котрих від кількох неділь случай звів в спільнім готели, котрі однак так вже до себе зблизили ся, як колиб они, Бог знає, як довго вже з собою жили. Се скоре знакомство і легкий товарискій тон творять мабуть головну принаду новочасної межинародної вандрівки, на котрій кождий представляє себе з як найліпшої сторони, а прикрі розмови про домашні справи або про справи свого званя суть усунені з порядку дневного.

Через отверте вікно напливав весняний воздух, переповнений то делїкатним запахом то добре холодним вітром від моря, після того, чи шлях зелїзничий переходив через помаранчеві гаї чи тягнув ся вздовж побережа. Від часу до часу окружала нас темнота. Заглушаючий шум, який відбивав ся об скалисті стіни тунелїв, переривав балаканку, котра опісля ставала тим більше оживлена, коли сонце знову показало ся на небі та сьвітило понад поблискуючим синявим морем.

У Вентімілиї побули ми цїлу годину, а відтак всїли до францускогo поїзду та наставили годинники, що показували доси італїяньский, значить ся римский час, на „париский час", о три чверти години пізнїйше. Отже ми „зискали на житю" три чверти години, як сказала сидяча коло мене якась дама з Берлина, котра мала таку навичку, що висказувала цїну кождої річи, а кождій особі, про яку згадувала, причепила, що їй належало ся.

Старий австрийский ґенерал, сусїд моєї жінки, балакав з нею в спосіб повен гумору, а той париский фактор банковий — він на списї чужинцїв надав собі титул „командора", а кольорова ленточка в дірцї від ґузика нїби потверджувала той титул — розповідав менї найновійші бульварові небилицї, підчас коли єго чорноока супруга додавала до них такі влучні поясненя і реготала ся до того як синогарличка таким милим голосочком, що я ледви міг діждати ся кінця істориї, щоби єго ще раз і ще раз почути.

Ми минули вже були прекрасний ментоньский залив з вистаючим далеко в море рогом Ст. Мартен. На право виднїла ся тепер Роккабруна мов причіплена до стрімко вистаючих морских Альп—місточко, церков і якийсь дивний замок, зпомежи чорно зелених дерев і корчів виглядали білі двірки, величезні аґави вздовж шляху повисували були високо в гору свої пеньки з цьвітами. Ми доїзджали до Монте Карльо, до моєї і моєї жінки цїли. Инші їхали дальше до Ніцци.

Отже незабудьте: можете трийцять разів скорше виграти на тих трийцять і шість полях рулети, коли на перших вісїмнайцять поставите потрійно а на послїдних дванайцять подвійно, коли —

Мій Француз з Парижа, мав, видко велику охоту научити мене ще в послїдній хвили, як грати в рулету а моя жінка перебила єму: Алеж, бійтесь Бога, лиш не учіть грати! Не розбуджуйте пристрасти —

— Старої любови — додав я.

— Будьте так добрі, паноньку, поставте і за мене люйдора на 26! При першім столї на ліво від входу в першій сали — я там мала завсїгди щастє! — відозвала ся жінка командора з кокетним усьміхом до мене і уткнула менї в руку двайцятьфранківку, котру вийняла із своєї золотої філїґранової торбинки.

— На 26, пані?

— Так, то число моїх лїт.

Она, видко, віднялa що найменше десять, бо 36 було для неї далеко відповіднїйше.

— Чи ти може таки на правду хочеш грати? — спитала моя жінка.

— Алеж розуміє ся, душечко — такий старий грач як я? — засьміяв ся я до неї.

— Я не терплю тої гри! — відповіла она зітхнувши. А відтак відозвала ся до ґенерала: А вам, ексцеленциє, дякую по тисяч разів за добру раду, яку ви менї дали.

— Алеж прошу дуже — менї встидно.

То було єго улюблене слово. Старому панкови було може сто разів на день „встидно".

А відтак відозвала ся Берлинка: Менї

здужає, але на всякий случай він не помер, бо в такім случаю ми би були вже одержали вість о тім.

# Новинки.

**Львів, дня 31-го липня 1909**

— **Іменованя.** П. Міністер справ внутрішних іменував старостами старших комісарів повітових: Івана Малявского, бар. Августа Йоркаш-Коха, Зиґмунда Рудницкого, Казимиря Вайдовского і Ант. Завадского, а секретарем Намістництва у Львові пов. комісаря Евгенїя Фрідберґа-Салямона. — Дальше іменував комісарів повітових: Ром. Комана, дра Зигм. Подлевского, Стан. Потоцкого і Стан. Чищана — старшими комісарами повітовими. — Міністерство торговлї іменувало офіциала почтового, Йосифа Зіса з Бродів контрольором почтовим в Сяноцї.

— **В справі непокоєня людий на публичних дорогах** появив ся в Gazet-і Lwiwsk-ій злїдуючий комунїкат: В наслїдок наспівших з кількох сторін донесень о вибриках, яких має допускати ся сільска молодїж на публичних дорогах, нарушаючи публичний спокій і нападуючи словно і чинно спокійних прохожих і проїзжих, поручив п. Намістник старостам в тих сторонах краю, щоби против подібної каридостойної пустоти, де небудь би она дійстно проявила ся, виступили з цїлою строгостию, старали ся через органи публичної безпечности вислїдити виноватих і відповідно до натури провини або їх полїцайно карали або відступили справу компетентним властям.

Заразом поручив п. Намістник вияснити і здати звіт, чи вибрики ті стоять дійстно — як то подають деякі часописи — в звязи з діяльностию „Січий“ або инших подібних товариств. Порученя ті будуть без сумнїву виконані з цїлою строгостию а в кількох случаях стрітила вже виноватих строга полїцийна кара. З надходячих звітів однак можна ствердити, що місцеві кореспонденти в описї тих вибриків допускають ся нераз непотрібної пересади.

— **Комітет** першої хліборобскої вистави в Стрию подає до відомости, що дни 21 і 22 вересня відбуде ся з'їзд кооперативний в Стрию, скликаний Краєвим Союзом Ревізийним. Взиваємо проге всї філїї Тов „Просьвіта“, щоби безусловно до дня 10 серпня зголосили предмети на виставу, бо по сїм реченци дальші зголошеня не будуть приняті. — Дальші зголошеня на виставу надійшли: Андрій Курилас з Черновець (ярмо для коров); Василь Девдюк з Косова старого (гуцульскі різьби); Тов. „Сокіл“ зі Львова (ґрафічні карти, строї і відзнаки сокільскі); Василь Геврич з Босни (сливки і сливовицю); Михайло Пиць зі Стрия (масарскі вироби).

— **Огнї.** В ночи з 25 на 26 с. м. вибух в Тернополи огонь в домі Якова Коссера при улици Львівскій і знищив як сей дім так і дім сусїда Копполя Ляндманна. Шкода єсть значна. Причина огню незвістна.— На Знесїню під Слобідкою янівскою теребовельского повіта згоріли сими днями 3 загороди селяньскі. Загальна шкода виносить 1400 кор. — В Княгинини під Станиславовом згоріли в ночи з понедїлка 24 с. м. на второк 4 доми. Шкода необезпечена виносить 6000 К. — В містї Бекеш на Угорщинї вибух оногди великий огонь, котрий знищив 20 домів. Енерґічній акциї жителїв і войска удало ся огонь загасити. Шкода єсть велика.

— **Градова катастрофа в Стириї.** Минулої суботи, нинї тиждень тому навістила східні сторони Стирії страшна градова туча. Град падав пересїчно величини курячого яйця, а деякі єго куснї важили звиш пів кільо. Град знищив один із найурожайнїйших округів Стирії на просторі 40 кільометрів довготи і 15 кільометрів ширини. Найбільше потерпіли від катастрофи сторони міста Фрідав. На цїлій области навіщеній градом нема анї одної криші, котра не була би ушкоджена, анї одної шиби, котра була би цїла. В многих домах град падаючи крізь вікна понищив меблї і иншу знадобу. Місто Фрідав представляє образ знищеня. В лїсах не повисало на деревах анї одного листка; навіть грубі гиляки град поломив. Шкода виносить кільканайцять мілїонів корон. В часї бурі переїзджав через Фрідав поїзд особовий, їдучий до Будапешту. Пасажири мусїли поховати ся під лавки, щоби спадаючі куснї леду їх не покалїчили. Богато людий, котрих туча захопила в поли, град тяжко покалїчив Місцеві жителї страшно пригноблені сею катастрофою, котрої наслїдки будуть такі, що в осени і зимі настане голод.

— **Конець сьвіта вже дуже близько,** а коли не вірите, то прочитайте і лагодьте ся завчасу на страшний суд. В місцевости Шільо в Америці появив ся якийсь Франк Сендфорд, котрий придбав собі титул „Ілиї неукоронованого короля“ і проповідує людем, що конець сьвіта вже дуже близько; єму явив ся в ночи якийсь дух і заповів, що точно і невідклично дня 15 вересня о 10 год. 30 мін. рано настане конець сьвіта. Всї „вірні“ мають приготовити ся і в білім одіню дожидати на дахах своїх домів тої страшної хвилї. „Пророк“ прийде сам до Шільо, щоби в крузї вірних, котрих єсть около 500, дожидати кінця сьвіта. Спитаєте може: А що буде, коли в назначенім дни не буде кінця сьвіта? — Ну, то вірні позлазять зі своїх дахів і підуть зі своїм пророком випити но американьски по чарцї „віска“.

— **Репертуар** руского театру в Борщеві. (Саля „Народного Дому“. Початок о 8 вечером).

В недїлю, дня 1 серпня „Серед бурі“, історичні картини в 5 діях зі співами Бориса Грінченка.

Ві второк, дня 3 серпня с. р. „Марійка“ чеський народний образ зі співами в 5 діях Ал. і В. Мрштіка.

В середу, дня 4 серпня с р. „Вій“, фантастична оперета в 4 діях М. Кропивницкого.

— **„Відроджене“** україньске товариство консумцийне у Львові, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою. Так називає ся товариство, що поставило собі за цїль вести публичні гостинницї, молочарнї, каварнї, та посередничити в закупнї сільских продуктів для своїх членів. Товариство може засновувати свої філїї. Найблизшою задачею єго буде отворити молочарню гостинницю, якої брак у Львові дає ся відчувати. В склад ради надзираючої Товариства входять: др. Іван Раковский яко предсїдатель, др. Степан Баран яко містопредсїдатель, В. Кривяк яко секретар, Юліян Балицкий, Антін Гапяк, Н. Дермаль, Криловский і Максимович яко члени. Дирекцию становлять: Андрій Жук, Я. Литвинович і О. Пісецкий. Заступником є С. Кузик. До контрольної комісиї належать: Н. Бариляк, М. Мороз і К. Паньковский. Вписове виносить 1 К а удїл 10 К Удїл можна сплачувати ратами, складаючи єго до рук директора Андрія Жука у Львові, Ринок ч. 10. II поверх або присилаючи на вкладкову книжочку ч. 2501 Краєвого Союза кредитового у Львові Ринок ч. 10. II пов.

— **Пригода чи намірене самобуйство.** Вчера вечером капраль Лука Савицкий у військовій пливальни на ставку Пелчиньскім видів двох мужчин сидячих на березї ставку від сторони парку. За хвилю один з них пішов а другий лишив ся. Нараз вчув Савицкий, як щось бухнуло у воду а в слїд за тим побачив потапаючого чоловіка. При скорій помочи удало ся потапаючого виратувати. Приставлений на полїцию сказав він що називає ся Іван Дзєржиньский, єсть зарібником і має жінку, але не жиє з нею. До води впав він случайно; сидів на березї, нараз потемнїло єму в очах і він скотив ся з берега у воду. Позаяк не можна було розвідати ся, де Дзєржиньский мешкає, поміщено єго в арешті полїцийнім. Жінка довідавшись о пригоді чоловіка принесла єму в ночи сухе одїнє.

— **„Селяньска бурса“ в Камінцї струмиловій.** Філїя „Просьвіти“ в Камінцї струмиловій з нагоди отвореня ґімназиї в сїм містї, постановила отворити з днем 1 вересня с. р. „Селяньску бурсу“ а з днем 1 серпня с. р. курс підготовляючий для учеників, що хотятї

---

розповідали, що є дійстно люди, котрі на грі зарабляють.

— Розуміє ся; акціонери банку.

— Та й учителї гри. То люди, що...

Я мусїв своє поясненє перервати. Поїзд зачав поволїйше їхати; моя жінка встала, я поміг їй убрати ся і здоймив парасольку з полички.

Двері отворили ся. „Монте Карльо!“ — крикнув якийсь грімкий голос до пересїку.

Ми попрощали ся і подали собі руки.

З сусїдного вікна виставили ся три голови трох постарших Американок, сестер, що були пострахом в розмовници готелю, коли зачали виґравати на скрипцї та співати.

— Good bye! [1])

Понад ними виставало мелянхолїйне лице нашого Грека, котрого дами дуже любили за то, що він їм приґравав до танцю.

— Au revoir! [2]) Щасть Боже!

— Дякую -- дякую!

Слїдували поклони капелюхами і кивани руками.

Відтак взяв я мою жінку попід руку і ми пустились улицею в гору, котра великим каблуком веде до Монте Карльо. Ми не хотїли користати з тої вінди, що поза двірцем попід скалисту стїнку витягає аж на найвисшу терасу тих людий, котрим дуже спішно або котрі люблять вигоди.

Минув місяць тому як я оженив ся! З моєю молодою жінкою, котра не знала Рівієри перебув я якийсь час в Сан Ремо, де ми часто виходили на цїлий день на прогульку. Та й сего вечера мали ми там назад вернути. Ми думали побути в Сан Ремо ще до кінця лютого.

— Тепер станув ти на клясичній земли! — сказала до мене жінка жартуючи. Она знала, що я бувало в безженнім станї заглянув николи в сї сторони і при тім приніс бодай маленьку свою жертву Молохови там на горі в Касинї.

А вжеж, серденько, можу тут стати, так сказати би, за господаря. Коли то собі добре розважу, то була вже найвисша пора, щоби ти змилувала ся надімною і взяла мене.

При сих словах старав ся я зробити о скілько можна поважну міну.

— Що би то було з тебе стало ся! — відповідала она призадумана.

Я не міг вже довше здержати ся від сьміху.

Моя жінка пристанула. Зачала гнївати ся: Ти легкодушний чоловіче! — А єї красні очи глянули на мене з виразом повним докору.

Відтак сїпнула мене. Єї голос набрав такої рішучости, на яку лиш могла здобути ся.

— Лиш під одним услівєм піду дальше!

Я видивив ся здивований на неї. — Як кажеш, серденько?

— Слухай! — Она зачала менї пояснювати, що боїть ся, щоби в менї не відозвала ся знов пристрасть до граня і що єсть єї обовязком стеречи мене від того та не допустити до того, що я в послїдних днях вибрав останок наших гроший призначених на дорогу і так дальше. Цїла тота бесїда закінчила ся завізванєм, щоби я віддав їй всю готівку а она єї сховає. Та й ґенерал, котрому звірила ся, так їй порадив зробити.

Се вотум недовіря найгіршого рода викликало в менї насамперед бурю морального обуреня. Від так старав ся я єї журбу осьмішити. Але коли она таки аж розплакала ся і з плачем зачала мене просити, коли сказала, що попсувала ся цїла єї приятність сеї прогульки, то моя судьба була вже порішена. Я не можу дивити ся, коли хтось плаче а тим більше, коли сльозами заходять любі жіночі очи. Я піддав ся, скапітулював і віддав в єї дрібонькі руки поларес і мошонку з дрібними.

Але заким ще она сю послїдну сховала до своєї торбинки, виймила з неї пятьдесять франків і зі збиточним усьміхом дала їх менї та сказала: На — возьми та пожертвуй при зеленім столї! Та й у мене людске серце, що уміє змилосердити ся.

(Дальше буде).

[1]) Ґуд бай — по анґлїйски, значить: „майтесь в гаразді“. — [2]) О ревоар — по французски, значить: „до звиданя“.

здавати іспит до І. кляси ґімназиї. Понеже філія товариства „Просьвіта“ в Камінці струм. не має ніяких фондів, звертаємо ся з просьбою до всіх П. Т. Русинів, а особливо до тих, що походять з каменецкого повіта, о ласкаве жертвоване хоч би як найменших датків на нашу бурсу. Жертви просимо ласкаво слати на руки дра Теодора Яцева в Камінці стр.

Услівя принятя до бурси: 1) Батько (опікун) питомця мусить бути членом товариства „Просьвіта“ вплачуючи річно членьску вкладку 2 К. 2) Виділ філії приймe лише добрих і пильних учеників, котрі дають запоруку гарного поведеня і добрих успіхів в науці. 3) Батько (опікун) буде точно платити місячну оплату 20 К з гори кождого місяця, до чого зобовяже ся письменною заявою. 4) Кождий питомець зложить 2 К на рік за зужите інвентаря. 5) Кождий питомець має заосмотрити ся в потрібне біле, убране, обуву, 2 пошевки, 6 хусточок, 3 ручники, сінник, подушку і ковдру або копиц до накриваня. Оплата за науку підготовляючу до вступного іспиту виносить 5 К. Поданя о принятє до бурси з долученем сьвідоцтва шкільного і декляраций і зголошеня на курс підготовляючий, належить вносити до виділу філії товариства „Просьвіти“ на руки о. Михайла Цегельского в Камінці стр. — За виділ: *о. Михайло Цегельский*, голова. *Роман Петрушевич*, секретар.

— **На хліборобску виставу** і на злет сокільский в Стрию, при нагоді котрого відбуде ся торжественне посьвячене прапора тамошнього „Сокола“, вибирає ся зі Львова дня 19 вересня збірна прогулька окремим поїздом зелізничим по знижених цінах. З львівского повіта поїде тим поїздом 400 до 500 селян Соколів з сокільскою музикою з Малехова. Така сама прогулька орґанізує ся з рудецкого повіта, а мабуть прийде також до сокільской поїздки з рогатиньского повіта.

— **Дрібні вісти.** В Мехіку і Акапулько дало ся вчера почути сильне землетрясенє. Половина сего послідного міста завалила ся а згинуло 15 людий. — Вчера занедужало в Петербурзі на холєру 52 осіб а померло 15. Число недужих виносить 640. — П. Мартинови Золотецї, властителеви реальности, вкрадено вчера на площи Краківскій золотий годинник вартости 160 кор. — На ул. Піярів знайдено вчера тяжко недужого Антона Сурмяка і відставлено до шпиталю. — Орвіль Райт літав вчера у Вашінґтоні 5 миль там і назад.

— **Липиві студентки.** Сего року вичеркнено в Берлині зі спису універсітетского 25 студенток задля неточного сповнюваня універсітетских обовязків. Се доказує найліпше, що студентки починають вступати в сліди своїх мужеских товаришів. Замість іти перед полуднем на виклади, ходили ті студентки „бумлювати“. До сих часів було то щось небувало го. Студентки визначали ся до тепер незвичайною пильностию. Однак часи зміняють ся, студентки, щоби осягнути вершок женьской еманципациї і стати на рівній стопі з мужчинами, почали тепер заглядати ранками до реставраций і подібних льокалів, щоби там обговорювати бoєву еманципацийну проґраму. Замітне те, що між вичеркненими 25 студентками студиовало 25 фільософію.

— **Розбійниці на преріях.** З Льондону доносять: На преріях в Кольорадо напали сими днями дві молоді дівчини на мр. Баббіта, богатого купця з Боффальо, котрий їхав з чотирома товаришами самоїздом і обрабували єго. Подорожні добачили, що напротив них їдуть верхом на конях дві дівчини. Подорожні гадали, що тоті дівчини, убрані в хакі (khaki — одїне глинистої краски) і в капелюхи з широкими крисами, то т. зв. „кавґерльс“ („дівчата від коров“) дикого заходу. Обі їздиці привитали ся з подорожними, а відтак одна з них крикнула, щоби подорожні задержали ся, бо она має їм щось сказати. Ледви що самоїзд станув, як одна з дівчат добула револьвер і змірилась ним до сидячих в самоїзді та наказала їм не рушити ся, бо застрілить того, хто не послухає, а друга тимчасом відобрала від них всі гроші і дорогоцінности. Обі молоді розбійниці, як показало ся, знамениті їздиці, щевли за хвильку на степах з очий обрабованих.

# Телеґрами.

Ішль 31 липня. Приїхав тут спільний міністер скарбу Буріян.

**Прага** 31 липня. Нині оголошено вирок в процесі антимілітаристів. З 46 обжалованих увільнено 35, а 11 засуджено на три місяці тяжкої вязниці з постом два рази в місяць.

**Мелїля** 31 липня. Наспіло тут і вийшло на беріґ 1600 вояків піхоти і 180 вояків артилерії. Нині сподівають ся приїзду нової помочи. 230 ранених виїхало до Маляґи.

**Константинополь** 31 липня. „Turquie“ доносить, що болгарский король Фердинанд відвідає в серпни султана.

**Фрідріхсгафен** 31 липня. Нині о 3·40 рано підняв ся ґр. Цеппелін у воздух і летів в напрямі до Ульм. О 4 год. прибув до Равенсберґ, о 4·40 до Біберах а о 5·15 приїхав над Ульм.

— **Мадрид** 31 липня. З покликаних шести тисячів резервістів прибуло лиш двох! В многих місцевостях революцийністи підпалили церкви і знищили урядженя церковні.

**Мадрид** 31 липня. О подіях в Альгуцемас доносять: Коли доохрестні племена появили ся в силї 6.000 людий, щоби похоронити погибших, власти войскові в Альгуцемас скористали з тої нагоди, щоби неприятеля покарати і засипали їх з фортів кулями. Ґранати нарobили страшного спустошеня в рядах Маврів, котрі стали відповідати огнем карабіновим, але без успіху, а відтак пустились втікати.

## Ціна збіжа у Львові.

дня 30 липня:

| Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. | | |
|---|---|---|
| Пшениця | 14·20 до 14·50 | |
| Жито | 9·70 до 10·— | |
| Овес | 10·30 до 10·50 | |
| Ячмінь пашний | —·— до —·— | |
| Ячмінь броварний | —·— до —·— | |
| Ріпак | —·— до —·— | |
| Льнянка | —·— до —·— | |
| Горох до вареня | —·— до —·— | |
| Вика | —·— до —·— | |
| Бобик | —·— до —·— | |
| Гречка | —·— до —·— | |
| Кукурудза нова | —·— до —·— | |
| Хміль за 56 кільо | —·— до —·— | |
| Конюшина червона | —·— до —·— | |
| Конюшина біла | —·— до —·— | |
| Конюшина шведска | —·— до —·— | |
| Тимотка | —·— до —·— | |



# Рух поїздів зелізничих

**обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.**

**Замітка.** Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

## Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**$^{30}$, 5$^{50}$, 7·25, **8**$^{55}$, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**$^{40}$, 9$^{50}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**$^{15}$, 5·40, 10$^{30}$.

З Черновець: **12**$^{20}$, 5$^{45}$*), 8·05, 10·20*, **2**$^{05}$, 5·58, **6**$^{40}$, 9$^{30}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$^{00}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$^{00}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, **4·50**.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10$^{12}$.

З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 9$^{39}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 8$^{21}$.
*) З Винник.

### Поїзди льокальні.

З Брюховичь:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8$^{20}$.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9$^{35}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9$^{35}$.

З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9$^{25}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10$^{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11$^{45}$

З Винник що дня 3·44.

## Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**$^{45}$, 3$^{50}$, **8**$^{25}$, 8·40, **2**$^{45}$, 3·30*), 6$^{12}$, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8$^{00}$, 11$^{10}$.

До Черновець: **2**$^{50}$, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6$^{00}$*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6$^{55}$, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10$^{45}$.

До Сокаля: 6·14, 11·05, 7$^{10}$, 11$^{35}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6$^{30}$.

До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 8$^{29}$, 11$^{32}$.

До Вовкова: 5$^{44}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

### Поїзди льокальні.

До Брюховичь:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8$^{34}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8$^{34}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05. до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.

До Винник що дня 5$^{30}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).